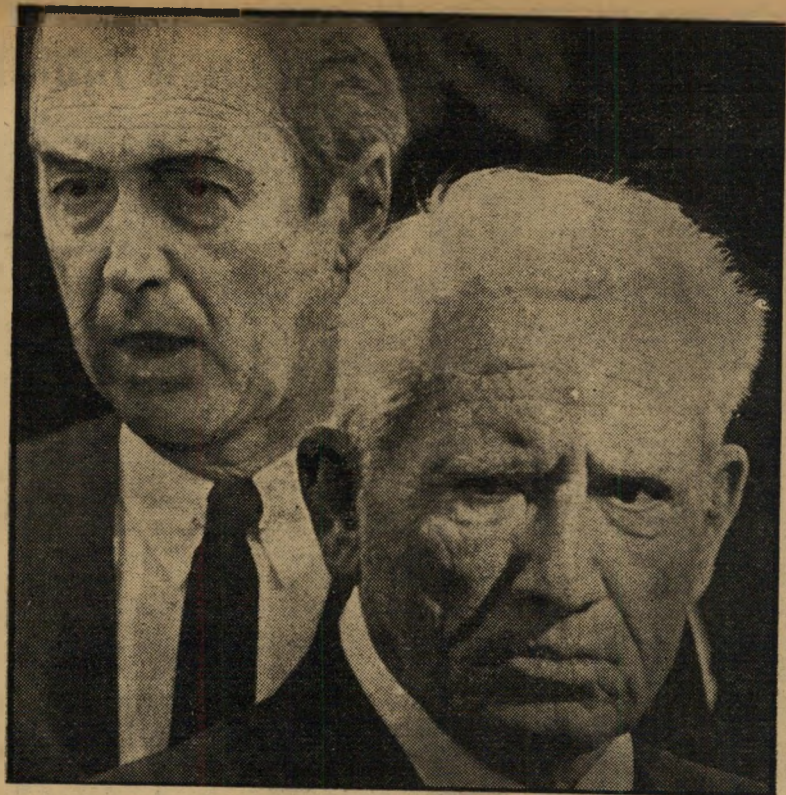

חיים המתים

כאשר נפגש השבוע ראש הממשלה, דויד בן-גוריון, עם עורכי העיתונים, הר דיץ להם כי הוא עומד לעורר פרשה חדשה: ביגיי ירוש לטהר את דויד המלך מהאשמות המגוננות שספלו עליו התנ"ך. בעיקר מציקה לביגיי העלילה התנ"כית שדויד הורה לשלמה לא להוריד את שיבתו של יואב, שר-צבאו, בשלום שאולה. ביגיי מחזיק בדיעה, שהועלתה על ידי אחד ממשפטי חוג התנ"ך, כי בעצם היה זה שלמה שציווה להרוג את יואב, ואילו סופרי שלמה ייחסו את הפרשה לדויד כדי לטהר את מלכם. העיר על כך אחד העתונאים: "צריך לחקור מי נתן את ההוראה! . . . בהצגת הבכורה של עושה הניפלאות, בביגיי, ישבו בשורה אחת שר החקלאות, משה דיין, ומזכיר ההסתדרות, פנחס לבון. העיר אלוז הנוכח חים: "דיין בא ללמוד איך לעשות ניפלאות כמונימיקר, ואילו לבון בא לחזות במחזה, הן בעיוררת חירשת-אילמת, מה שעושה ה' צנוורה לציבור הישראלי". . . האם קיימת חתימת המתים? קוראי על המשמר שאלו את עצמם שאלה? קוראי על המשמר שאלו את גם כי השופט צ. הרכיבי יצא בהצגה בע' תונות נגד המערכון החטא הראשון של אהרון מוגר, המוצג על ידי להקת אשנב. מאחר שהשופט צדקיהו הרכיבי, אבי אלוף המודיעין המתפטר והושפט ("פא"ט") הרכיבי נפטר לפני מספר שנים, היה הדבר בגדר תעלומה. עד שהתברר כי הכר' תב אינו השופט המנוח, אלא אחד, ג'יין הרכיבי, מעובדי היכל שלמה הנוהג להפ' ציץ תדיר את העיתונים במכתבים הדגים ב' עניינים דתיים. התואר שופט הודבק לצ. הרכיבי, על ידי עורך-הלילה של על המש' מר, שלא שמע עדיין על פטירתו של מי שהיה אחד השופטים היהודיים החתיקים, בימי המאנדט. . . בשעת החיכוך על צנוורה בכנסת, הגדיר ח"כ חרות, ד"ר שמשון יוניצ'מן, את אחד מעירי ביגיי: "הוא חושב ערבית ומדבר עברית". אף שלא נקב בשמו, הבינו כולם כי הכוונה ל' שר החקלאות משה דיין. כנראה שכך חשב יושב-ראש הישיבה, שהורה למחוק את ה' קריאה מהפרוטוקול. . . כאשר פגש הש' בוע ח"כ הדתים לאומיים, יצחק רפאל, את מתנגדו במפלגה, השר משה רפאל, הוא אחרי שהמפלגה איימה להסיל על רפ' אל סאנקציות בקשר לעמדתו לבחירות הרב' נות הראשית, שאל רפאל את שפירא: "כמה חברים במעד הפועל שלך יודעים בכלל מה זה סאנקציות?"

סערת השוורים

"מה נשמע?" שאלו בזמן האחרון במוס' קבה. הסיבה: דן בראמון הגיע גם לשם. הוא לא הגיע תום — אלא בא כאושר רשמי למחצה, ששר הימייה הסובייטי מצא לנכון לארחו לשולחנו. תותנו של דן, שהוא בעל חוזה חקלאית בארצות-הברית, אירח בזמנו בחוותו או אנכטאם מיקיאן, שהיה אז סגן ראש-ממשלת ברית המועצות. הוא הו' מן לרוסיה, ולקח את דן עמו, כמלתה ר' אילו בן-אמוץ לקח עמו, קודם כל, שני תקליטים של היה היו זמנים, מכלם לאיש הראשון שפגש ביהודה-התעופה במוסקבה. אחר כך כתב איגרת לדידו בארץ בזו הלשון: "רוסיה היא ארץ ההופש וההמו' קראטיה. אתה יכול לספר זאת לכולם. ספר את זה לאבא שלך ולאמא שלך. תספר את זה לילדתי שלך. ובעיקר ספר זאת לסבתא שלך". כשחזר דן השבוע לארץ, אחרי שלו' שת שבועות ביקורו ברוסיה, הצהיר רק זאת: "עלבותי נורא במוסקבה. אף אחד לא עקב אחרי". . . אחד המצנאטים של התיאטרון בארץ, שלום ליגום, פרש חסר' תו לאחרונה גם על אחת משתקניות התיאטר' רון. הוא נראה עתה מופיע בחברתה של בוע אירח ליגום לארחה חגיגית במסעדת הבידור קסבה את נשיא ההסתדרות הציונית העולמית, ד"ר נחום גולדמן, את אה' רון מפקדן, ואת אלשבע. כאשר הופיעה הומרת הכבלת רון, השרה במקום שי' רים עבריים, ביקש ממנה גולדמן: "אולי תשייר על אלביק פרסלי?". . . אחרי הצלחת המחזה העושה ניפלאות, העוסק ב' ילדותה של הלן קלר, העיר השחקן שמי' עון פינקל: "הקאמרי הצליח בהצגה על אולקוס (נדונה בשניים), הבימה — בהצ' גה על חרשים-אילמים. עכשיו יעלה אהל מחזה על שחורים או משותקים וגם הוא היתרים רשמיים. . . סאנקציות — מלה לאטינית שפירושה

פננסר טרייסו וג'יימס סטיוארט בהלוויית קלארק גייבל כוכבים לגרוטאות

יצליח". . . אגב, בהצגת הבכורה של ה' מחזה, בו מילאה את תפקיד הילדה הלן קלר, דליה כהן, נכנסה הילדה בת 12 לתפקידה בהתלהבות רבה, שאחרי הסצנה בה היא מכה את מורתה, מרים זוהר, נשארו בגופה של מרים תבורות כחולות רבות. ושעה שדליה הטילה כיסא על הכמה, התעופה הכיסא עד לשורת השלישית, ב' אולם, פגע בראשו של קופאי הבימה, אשר קצנלסון. צעק הקופאי: "עכשיו גם אני עיור!"

ימים שחורים

מאמן נבחרת הכדורגל של ישראל, ג'ודה מאנרי, גילה השבוע כי בהונגריה היו לו בזמנו שכנים טובים — משפתחו של כוכבת הקולנוע, האחות גאבור. סיפר מאנרי: "להוריה של ז'אז'ה גאבור היתה נהוגת תכשיטים מול הבית שלי. יתכן אפילו ששיחקנו יחד כשהיינו ילדים". . . הזמרת חנה אהרונ'י, המופיעה בארצות-הברית, מרבה להופיע לאחרונה. אחרי הצלחתה כי כוכב ראשון בתוכניות בלאס-אנג'לס ובמ' לון וואדורף אסטוריה בניו-יורק, הוחתמה חנה להופעה של ששה שבועות במועדון שאטו מאדריד בניו-יורק. בין הופעה להופ' עה טסה השבוע תנה ללונדון, במיוחד כדי להשתתף בשתי הופעות טלביזיה בתוכנית הבידור הנקראת גרנד טלביזיה. ואילו אמר' גנה של חנה, משה ואלין, מנסה לעניין את יצרני הוליווד בהפקת סרט על תולדות חייו בשם: "חיי כאימפרטוריו ומגלה כיש' רונות מישראל". . . שמעון ישראלי נכנס לאחרונה לכסית. אמר לו הצ'קל אישיכסית: "אביתי את ההופעה שלך, תסם יום שחור". שמעון שתק רגע, הביט על הקיר שם מצויר הצקל בתוך תמונת קיר גדולה והשיב: "אני רואה שצייירו אותך בצבעי גולאשי". . . אורי זוהר עומד להפוך לבמאי קולנוע. הוא יביים סרט ב' אורך של 15 דקות, אותו ייממן בעצמו. כמוכן שהסרט לא יהיה מסחרי, אלא סרט שיזכה בפרס, כך מקווה אורי, לפחות. התס' ריש, אותו כתב השחקן-הבמאי בעצמו, מבר' סס על היפוך הרעיון שבסיפורו של היי' נריך פון-קלייסט, תיאטרון הבובות. שני שחקנים ישתתפו בסרט — הפנטומימאי קלוד קיפנ'ים ובובה. התוכן הוא פילר' סופי מדי כדי שאפשר יהיה לתארו במי' לים. . . הפתעו מפרעשה ציפתה לאורחים הרבים שבאו להיות נוכחים בפתיחת מוע' דון-הלילה 55 החדש. כאשר הופיעו האור' חים ולטכס הפתיחה, נדהמו כאשר כפתח הקביל את פניהם בחיך רחב וצהל בעליו של המקום, יעקב ("קובה") זיבר'ינג, שלפי מיטב ידיעתם צריך היה לבלות אותו ערב ועוד הרבה ערבים שלאחריו במחנה מעשיהו ברמלה. קובה, שנידון לשנתיים מאסר, ביקש חופשה מהכלא כדי לחגוג באותו ערב עם אורחיו. באותה הזדמנות חגיגית סקר "קובה" את החיזשים שהוכ' נסו למקום על-ידי שותפו, פרד הענק. . .

(המשך מעמוד 13)

אל בני-האדם השתנה. התחלתי לשים לב הרבה יותר לאישיותם, לדרך מחשבתם, ל' דעות אותן הם מביעים. אומנם, לעתים אני צועקת על חברי, על שהוא מסתובב כמו צועני. אחרי הכל, לא דרוש מאמץ רב כדי ללבוש מעיל המתאים למכנסיים, או לעגוב עניבה. אולם למרות נזיפותי, הוא עדיין חברי, והוא מתהלך כפי שהוא רוצה להתהלך. זה מוכיח שהבגדים באמת אינם כה חשובים בעיני כפי שהיו פעם.

ריקוד סביב עמוד טוטם

ק רכר אחד בנודיום אינו מוצא חן בעיני. כחונתי לצורה בה מנוצל הרעיון בסרטים ובכתבי-עת, המראים אני שים זוהרים מאוד, כולם בעלי גופות מוש' למים.

כתבי-העת האלה מלאים תמונות של נע' רות מושלמות ובנויות לתפארת. זה אינו משקף נאמנה את רעיון הנודיום. כי זה נוסע בלב האנשים את הרעיון שרק בעלי גופות מושלמים יופים באופן מיוחד הופ' כים נודיסטים.

מובן שאין זה נכון כלל וכלל. כאן אני חייבת לצחוק, כי אני נזכרת באשה צעירה, שמנה כמיפצת, שראתיה השנה שוכבת ב' אחד המועדונים ומקבלת טיפול מידי מאסר' גייסט; ידיו הפושטו שקעו בערימות הבשר והשומן שלה. האשה הזו לא היתה מקבלת תפקיד בסרט נודיסטי.

הצורה שאנשים מראים את עצמם בסרטים אלה, התעלולים האקרובטיים שהם מבצעים, הריקודים המזוהים שהם רוקדים על החוף — כל זה פשוט מנוחץ.

כאשר אני נזכרת במיקרה בריקוד הפולחני שראיתיו באחד הסרטים האלה, כשהרקודניות מתקרבות בחדרת-קודש ל' עמוד-טוטם, מין סמל פאלוס, ושוכבות לב' סוף פרקון בהתלהבות כוזבת — זה מגעיל אותי!

הנודיום מנוצל גם מבחינה כלכלית על-ידי אנשים האוספים חבורות של נערות יפות ומראים אותן ביופיון בפרהסייה. הם יודעים כי הקהל הולך לראות סרטים אלה, לא מפני שהוא מתלהב לרעיון הנודיסטי, אלא מפני שהוא רוצה לראות צעירות יפות ועירומות.

מוסר השכל של סיפור זה הוא כי מנס' יוני שלי — הרקע שלי, החינוך שקיבלתי, ההשקפות שניסעו בי — לא הייתי מאמינה מעולם כי יכולתי להיות לנודיסטית. בעיני נערות ישראליות רבות, נראה עתה הרעיון הזה בלי ספק, מזור לא פחות. הן סבורות לבטח כי אין כל אפשרות שהן תאמצנה לעצמן איפעם רעיון זה או איפעם תבי' קרנה במעודון נודיסטי ותתנהגנה בו כי יתר החברים של המועדון.

אף מי יודע — אולי הגורל יזמן להן חחיה כמו זו שהפכה אותי לנודיסטית, ר' הדבר ייפך לחלק מתהיך ומורכ'-מחשבתן, כמו אצלי? הן תהיינה או מאושרות יותר — כפי שהנני גם אני.

טקס האשכבה לשחקן הקולנוע קלארק גייבל, בו נוכחו כמעט כל כוכבי הקולנוע החיים, היה טקס עגום לא רק בגלל פטירתו של הכוכב. עוגמת נפש רבה יותר גרם לנו' כחים מראה-פניהם של חבריו של גייבל, כוכבים שגם כיום נראים צעירים ורעננים — על הבד. במיוחד זיכאה הופעתם של פננסר טרייסו (62) וג'יימס סטיוארט (56). שני שראו כגרוטאות של מי שהיו פעם כוכבים מסעירים.

זיוה השבוע

זיוה שפיר-רודן מקורבת עכשיו ל' נשיא החדש של ארצות-הברית, ג'ון קנדי. הסבירה היא קירבה זו במכתב, אותו שיגרה ארצה: "אני יודעה של אשתו של השחקן פטר לאופורד, שהיא אחותו של קנדי, כש' שניהם חזרו לקליפורניה משהותם בחאשיני גטון, הם ערכו נשף גדול, ואצלהם הכרתי אנשים מעניינים מאוד. היה נחמד להעביי ערב שלם רק בהקשבה. כיוון שאינני מבי' גה בפוליטיקה כלל, שתקתי ונהניתי. . . התחלתי לרכב על סוסים מציעות, ובכל יום ראשון בשבוע, בבוקר, יש לי שיעור של שעה ואחריו אני ממשיכה לרכב עוד שעה. מידידי קרי גראנט ביבלתי במתנה גל תלבושת מערבנית ממשית עם הגלמים הג' בוהות של רוכבי סוסים מנוסים, מכנסיים נהדרים ואף כובע. זו הרגשה וזהרת ממש".

פסוקי השבוע

- ראש הממשלה, דויד בן-גוריון: "אין עוד מדינה קטנה, שהיא כה ידועה, מפורסמת ואהובה בעולם, כמו מדינת ישראל."
- דויד בן-גוריון: "אני מאמין שדבר אחד ילמדו האשכנזים מיהודי המזרח — איך ללדת יותר ילדים"
- ראדיו בגרדאד על עינויי פאטריס לזומובה בידי חייליו של מובוטו: "החיילים אשר לכדו את לזומובה אכלו את בשר אהת מידיהו."
- ח"כ מפא"י, זלמן ארן, על הורדת העסק הביש מסדר יומה של מוכי' רות מפא"י: "ראוי לציין שהשכל של המפלגה חזר מחופשותו!"
- מזכיר מפא"י, יוסף אלמוגי, בכניסה לישיבת מזכירות מפא"י: "רבו' תי, נתחיל לצעוק — בעתון כתוב שהישיבה תהיה סוערת!"
- הסופר משה שמיר: "יש גבול גם לדברים שאדם מסוגל לעשות עבור כסף."
- עמוס קינן: "שלח לחמך על פני המים, כי ברבות הימים תלמד לשחות!"
- הבמאי פיטר פריי: "אני חוזר עם להקתי לתל-אביב מטעמים חלוציים —אני רוצה להביא לעיר תיאטרון טוב."
- גרעון צור, בנו (5/2) של האלוף צבי צור, אחרי ששמע בראדיו את ההודעה על מינוי אביו לרמטכ"ל: "מה אמרו, שאבא יהיה רמת-גן?"
- הסופר נורמן (העירומים והמתים) מוילר, אחרי שדקר את אשתו: "אני חוזר ואומר שאני נורמאלי."
- השולטאן של פאהאנג, הגדולה במדינות מצאלאה, בעל לארבע נשים, בתשובה לשאלה כמה ילדים יש לו: "בערך עשרים."
- צ'ה האכהה בינת אחמד, אשתו של השולטאן: "כשיש לגבר ארבע נשים, הוא נאלץ להיות הוגן."